

Κοντά στον Χριστό

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΕΝΟΡΙΑΚΩΝ ΣΥΝΑΞΕΩΝ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΙΕΡΑΠΥΤΝΗΣ ΚΑΙ ΣΗΤΕΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ 50ο ΜΑΪΟΣ-ΙΟΥΝΙΟΣ 2009

Η αγία μεγαλομάρτυς Μαρίνα

Η Αγία Μαρίνα γεννήθηκε στην Αντιόχεια της Πισιδίας από φημισμένους γονείς στα χρόνια του αυτοκράτορα Ρώμης Κλαύδιου του Β΄.

Ο πατέρας της ήταν γνωστό πρόσωπο της περιοχής και ιερέας των ειδωλολατρών, ενώ η μητέρα της πέθανε λίγες ημέρες μετά τη γέννησή της. Ο πατέρας της την παρέδωσε από βρέφος σε μία γυναίκα που κατοικούσε στην έξοχική του έπαυλη για να τό θηλάζει και να τό φροντίζει, χωρίς να ξέρει ότι αυτή ήταν χριστιανή. Έτσι η παραμιά ανέθρεψε τη μικρή Μαρίνα χριστιανικά και την έμαθε να πιστεύει στον μόνο αληθινό Θεό.

Όταν αυτοκράτορας στη Ρώμη ήταν ο μεγάλος διώκτης των χριστιανών Διοκλητιανός και η μικρή Μαρίνα ήταν μόλις δεκαπέντε χρονών μόνη της αποφάσισε να βαπτιστεί Χριστιανή. Ο πατέρας της προσπάθησε να την μεταπείσει. Όταν όμως διαπίστωσε ότι δεν μπορούσε να πετύχει τίποτα, την απείλησε και την αποκλήρωσε. Τότε η Αγία Μαρίνα κατέφυγε στους χώρους όπου ζούσαν οι χριστιανοί. Ένα πρωί μπήκε στην Αντιόχεια ξφιππος ο έπαρχος Όλύβριος, που στο μεταξύ είχε πληροφορηθεί τό γεγονός

και είχε διατάξει να τή συλλάβουν. Μόλις όμως τήν είδε έντυπωσιάστηκε από τήν όμορφιά της και τήν έρωτεύτηκε. Τής ζήτησε να του πει πού έμενε και εκείνη με θάρρος του είπε τήν αλήθεια. Μετά από λίγες μέρες οι στρατιώτες του τήν αναζήτησαν, τήν άρραξαν και τή μετέφεραν στο παλάτι του έπαρχου. Τής ζήτησε να μείνει κοντά του και αργότερα να τήν παντρευτεί. Η Αγία Μαρίνα του άρνήθηκε και δεν δίστασε να όμολογήσει στον ειδωλολάτρη έπαρχο ότι ήταν χριστιανή. Η ψυχή του Όλύβριου γέμισε με όργη, αλλά προσπάθησε να συγκρατηθεί. Τήν κράτησε στο παλάτι του και τή σεβάστηκε. Όμως, προσπαθούσε με κάθε τρόπο να τή μεταπείσει.

Όταν τής ξαναζήτησε να τον παντρευτεί και η Αγία άρνήθηκε ξανά, όργίσθηκε και τήν έστειλε στο δικαστήριο. Εκεί η Αγία Μαρίνα με θάρρος δήλωσε δημόσια ότι είναι χριστιανή. Τότε άρχισαν τά βασανιστήριά της. Καταδικάστηκε αρχικά σε μαστίγωση με μαστίγιο που είχε πάνω σουβλερά άγκάθια από τά όποια ξεσκίστηκαν οι σάρκες του κορμιού της. Όταν έμαθε τό μαρτύριο της ο Όλύβριος τήν πλησίασε και προσπάθησε να

τή μεταπέσει. Ἐκείνη γιά τρίτη φορά ἀρνήθηκε καί τότε τήν ἔριξε στή φυλακή. Ἦρεμη στό κελί της προσευχόταν γιά νά τῆς δώσει ὁ Θεός τή δύναμη νά ὑπομείνει τὰ βασανιστήρια.

Μέ καρφιά τρύπησαν τά νύχια καί τήν πλευρά της. Παρά τούς ἀφόρητους πόνους παρέμενε στάθερη στήν ἀπόφασή της. Τήν ξανάριξαν στή φυλακή. Κι ἐνῶ προσευχόταν γονατισμένη πλημμυρισμένη ἀπό ἀγάπη πρὸς τὸ Χριστό, τὸ θαῦμα ἔγινε. Οἱ πληγές της ἀπὸ τὸ μαστίγωμα κι ἀπὸ τὸ τρύπημα μέ τὰ καρφιά γιαιτρεύτηκαν ἀμέσως μέ ἀποτέλεσμα πολλοὶ ἀπὸ τούς παρόντες πού εἶδαν τὸ θαῦμα νά πιστέψουν στὸν Χριστό.

Ὅταν εἶδε ὁ ἔπαρχος ὅτι πάνω της δέν ὑπῆρχε καμία πληγή τὰ ἔχασε. Τότε καί πάλι ἡ Ἁγία ὁμολόγησε μέ θάρρος ὅτι ὁ Χριστός τήν ἔκανε καλά. Ἐξοργισμένος ὁ Ὀλύβριος διέταξε νά τοῦ φέρον ἕνα καζάνι γεμάτο νερό. Ἔδωσε σφικτά σ' ἕνα ξύλο τήν Ἁγία καί ἔβαλε τὸ κεφάλι της μέσα στό καζάνι γιά νά πνιγεῖ. Τότε ἔγινε ἄλλο θαῦμα: Πάνω στό καζάνι φάνηκε ἕνα ἄσπρο περιστέρι πού κρατοῦσε στό ράμφος του ἕνα στεφάνι. Ἐνας σταυρός φώτισε τήν περιοχὴ τοῦ μαρτυρίου. Οἱ παρευρισκόμενοι, μόλις

εἶδαν τὸ θαῦμα, ὁμολόγησαν μέ ὅλη τὴ δύναμη τῆς ψυχῆς τους τήν πίστη τους στὸν Θεό. Τότε ὁ Ὀλύβριος διέταξε καί σκότωσαν ἐκείνη τὴ στιγμή 15.000 χριστιανούς. Τὴν ἔβγαλε ἀπὸ τὸ καζάνι καί τήν ξανάβαλε στή φυλακή. Τὴν ἄλλη μέρα ἄρχισε νά τὴν καλοπιάνει, ἀλλά μία ἀκόμα φορά αὐτὴ ἀρνήθηκε. Τότε ὁ ἔπαρχος, τυφλωμένος ἀπὸ τὸ μίσος, διέταξε νά τὴν ἀποκεφαλίσουν. Ἐκείνη μέ δυνατὴ καί θαρραλαία φωνὴ ἔκανε ἕνα μικρὸ κήρυγμα γιά τὴν Ἁγία Τριάδα καί εἶπε ὅτι ὁ θάνατος εἶναι ἡ ἀρχὴ τῆς πραγματικῆς καί αἰώνιας ζωῆς. Ὑστερα γονάτισε καί ἄρχισε νά προσεύχεται. Τὴν ὥρα πού ὁ δήμιος σήκωσε τὸ ξίφος γιά νά τὴν ἀποκεφαλίσει, ἔγινε μεγάλος σεισμός. Ὅλοι ἔπεσαν κάτω. Ὁ δήμιος ἔτρεμε ἀπὸ τὸν φόβο του καί δέν εἶχε τὴ δύναμη νά τὴν ἀποκεφαλίσει. Ἡ Ἁγία, ὅμως τοῦ ἔδωσε θάρρος καί δύναμη καί τότε κατάφερε νά τῆς πάρει τὸ κεφάλι.

Μερικοὶ κρυφοὶ Χριστιανοὶ πῆραν τὸ σῶμα της καί τὸ ἔθαψαν μέ μεγάλες τιμές.

Ἡ Ἐκκλησία μας γιορτάζει τὴ μνήμη τῆς Ἁγίας Μαρίας στίς 17 Ἰουλίου.

Κατηχητικό Σχολεῖο Ἑνορίας
Ἐπάνω Χωριοῦ Ἐραπέτρας

Οἱ ἅγιοι καί τὰ Ζῶα

Ὁ ἄσκητῆς καί τὸ ζαρκάδι

Ὁ Γερο-Θεοφύλακτος ὑπῆρξε μία ἅγια μορφή στὸν χῶρο τῶν οὐρανοπολιτῶν τῆς ἀγιορείτικῆς Σκῆτης τοῦ Ἁγίου Βασιλείου. Μιά ἡμέρα βρῆκε ἔξω ἀπὸ τὴν καλύβη του ἕνα ζαρκάδι μέ σπασμένο τὸ πόδι του. Τὸ πλησίασε καί τοῦ μίλησε συμπονετικά, σάν νά μιλοῦσε σὲ ἄνθρωπο: -Κάθησε νά σοῦ δέσω τὸ σπασμένο ποδαράκι σου, γιά νά γίνης καλά! τοῦ εἶπε.

Τὸ ζαρκάδι ἔκανε ὑπακοὴ καί κάθησε ἤρεμα κοντά του. Ὁ Γέροντας πῆρε δύο καλάμια καί μία λουρίδα πανί γιά ἐπίδεσμο καί ἔδεσε τὸ σπασμένο πόδι τοῦ ζαρκαδιοῦ.

Μετά τὸ χაίδεψε εὐσπλαχνικά καί τοῦ εἶπε:

-Πήγαινε τώρα, καλό μου, στήν εὐχή τῆς Παναγίας καί νά ἔρθης μετά ἀπὸ τριάντα ἡμέρες νά σοῦ τὸ λύσω.

Πράγματι, δέν πέρασε ἡ προθεσμία πού εἶχε καθορίσει ὁ Γερο-Θεοφύλακτος καί τὸ ζαρκάδι παρουσιάστηκε μπροστά στήν καλύβη του. Τοῦ ἔλυσε τὸν ἐπίδεσμο καί τὸ ζαρκάδι, τελειῶς θεραπευμένο, γονάτισε μπροστά του, σὲ ἔνδειξη εὐγνωμοσύνης. Μετά ἔφυγε τρέχοντας πρὸς τὸ δάσος.

(Γεράσιμος Μενάγιας, ἀπὸ τὸ βιβλίο τοῦ Σίμωνος Μοναχοῦ «Ἡ ζωοφιλία τῶν Ἁγίων καί ἡ ἀγιοφιλία τῶν ζώων»).

Οι άπορίες μας...

Τί είναι τό Άντιμήνσιο;

Τό Άντιμήνσιο πήρε τήν όνομασία του από τήν πρόθεση αντί καί τή λατινική λέξη mensa (= τραπέζι), έπειδή χρησιμοποιείται αντί τής (άγίας) Τράπεζας, όταν τελείται Θεία Λειτουργία σέ μή έγκαινιασμένες εκκλησίες, σέ έξωκκλησία, σέ στραπόπεδα, σέ φυλακές, στήν ύπαιθρο, κ.ά.

Είναι ένα ύφασμα τετραγωνικού σχήματος (παράλληλογράμμο διαστάσεως 40Χ50 περίπου εκατοστών), τό όποίο χρησιμοποιείται όταν δέν υπάρχει άγία Τράπεζα γιά τήν τέλεση τής Θείας Λειτουργίας. Πάνω στό Άντιμήν-

σιο είναι ζωγραφισμένη ή ταφή του Χριστού κατά τόν τύπο του Έπιταφίου ή ο Χριστός στήν άκρα ταπείνωση, ενώ στίς τέσσερις γωνίες απεικονίζονται οι τέσσερις Εύαγγελιστές καί άλλες ιερές παραστάσεις καί σύμβολα. Στίς άκρες του (σε μία τουλάχιστον γωνιά) είναι ραμμένα άγία λείψανα γι' αυτό χρησιμοποιείται αντί τής Άγίας Τράπεζας, στή βάση τής όποίας τοποθετούνται άγία λείψανα κατά τά έγκαίνια του ναού. Τά Άντιμήνια καθαγιαζονται συνήθως στα έγκαίνια Ναών καί έκτός από τά προσαρμμένα Άγία Λείψανα χρίονται καί μέ Άγιο Μύρο. Αντικατέστησαν ένα άλλο άμφιο, τό ειλητό, που άπλώνεται πάνω στήν άγία Τράπεζα κατά τήν τέλεση τής Θείας Έucharιστίας (μετά τήν άπόλυση των Κατηχουμένων) γιά τήν τοποθέτηση των Τιμίων Δώρων. Αυτό έμεινε διπλωμένο κάτω από τό Εύαγγέλιο. Τά δύο άμφια (Άντιμήνσιο καί ειλητό) πρακτικά ταυτίσθηκαν καί σήμερα χρησιμοποιούνται γιά τόν ίδιο σκοπό σε όλους τους Έρους Ναούς, έγκαινιασμένους καί μή. Τό ειλητό, όπου υπάρχει, χρησιμοποιείται γιά κάλυμμα του Άντιμήνσιου καί γιά τήν προστασία του από τίς φθορές (π.χ. τριβή μέ τό Εύαγγέλιο).

Τά Άντιμήνια πρέπει όπωσδήποτε νά έχουν προσαρμμένα Άγία Λείψανα, όταν χρησιμοποιούνται ως «φορητή» Άγία Τράπεζα στους μή έγκαινιασμένους ναούς.

ΚΡΗΤΙΚΑ ΛΑΪΚΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ

Τό παιδί που δέν έλεγε ψέματα

Μιά φορά ήτανε ένας τόπος καί είχε πολλούς κλέφτες καί πολλούς ληστές. Στόν ίδιο τόπο σ' ένα χωριό ήτανε καί μία οικογένεια που είχε μία καλή μάνα κι έμεγάλωνε τά παιδιά της μέ καλούς τρόπους καί τά μάθαινε νά μήν κλέφτουνε. Άλλά τά μάθαινε καί νά μή λένε ψέματα καί τούς έλεγε:

-Παιδιά μου, δέ θά λέτε ποτέ στή ζωή σας ψόματα (=ψέματα), γιατί τά ψόματα είναι κακό πράμα στή ζωή του ανθρώπου. Καί τση λέγανε τά παιδιά:

-Μά ποτέ, μάνα, ποτέ;

-Ποτέ. Ό,τι καί νά σάσε τύχει, έσεις ψόματα δέ θά λέτε.

Έμεγαλώσανε τά παιδιά κι έπήγανε στό σχολειό, έτελειώσανε καί τό σχολειό κι έθέλανε νά πάνε νά μάθουνε μία τέχνη. Κι

άρχισε νά ετοιμάζει ή μάνα τόν πιό μεγάλο γιό, νά πάει στήν πόλη. Καί μία μέρα του λέει: «Τώρα, παιδί μου, που μεγάλωσες, θά φύγεις καί θά πās στήν πόλη, νά μάθεις κι εσύ μία τέχνη, νά ζήσεις. Καί θά φύγεις αύριο πρωί πρωί παρέα μαζί μέ άλλους χωριανούς που θά πηγαίνουνε στήν πόλη».

Έκείνη τήν εποχή δέν είχε συγκοινωνίες κι έπηγαίνανε στήν πόλη μέ τά πόδια ή μέ τά χτήματα (=τά ζώα που χρησιμοποιούν γιά μεταφορές: άλογα, μουλάρια, γαϊδάροι). Καί στό δρόμο υπήρχανε ληστές κι έπρεπε οι άνθρωποι νά περπατούν μέρες πολλές, νά περάσουν ξηρημα μέρη μέ δάση καί κατοπιές καί ήτανε πολύ επικίνδυνο.

Του λέει λοιπόν ή μάνα του: «Που θά σου βάλω, παιδί μου, τώρα μερικά λεφτά, νά μή σάσε τύχουνε ληστές νά σου τά πάρουνε;»

Καί τοῦ ξεπαραλεῖ (=ξηλώνει) τή φόδρα τοῦ σακακιοῦ καί τά βάνει ἐκεῖ μέσα καί τά ράφτει.

Τήν ἄλλη τό πρωί ἐξεκινήσανε καί φτάνουνε τό μεσημέρι σ' ἕνα δάσος καί καθίζουσε σ' ἕνα δέντρο ἀπό κάτω νά ξεκουράζονται, παρουσιάζονται τρεῖς ληστές καί σύρνουνε τά μαχαίρια καί τσί φοβερίζανε κι ἀρχίζανε καί τῶσε ψάχνανε τσί τσέπες κι ἐπαίρνανε τά λεφτά τῶν ἀνθρώπων.

Καί τά πήρανε ὅλων. Αὐτός ἦτανε ὁ τελευταῖος καί ὁ πῖο μικρός. Τόνε ψάχνουνε κι αὐτό καλά καλά, ἀλλά δέν τοῦ βρήκανε τίποτε. Κι ἐπειδὴ τόν εἶδανε καλοντυμένο, τοῦ λέει ἕνας ληστής:

-Ἐσένα ἢ μάνα σου σέ σου ἴδωκε τίποτε; Δέν ἔχεις ἐσύ λεφτά;

-Ἐχω κι ἐγώ, τοῦ λέει. Ἀλλά ἐμένα ἢ μάνα μου μοῦ τά βάλε ἐδῶ ἀπό μέσα στή φόδρα τοῦ σακακιοῦ καί τά ραψε, νά μή μοῦ τά πάρουνε. Καί τοῦ ἔδειχνε τό μέρος.

Δέν τό πιστέψανε βέβαια οἱ ληστές. Ποιός κρατεῖ λεφτά καί τό λέει, ἀφοῦ ξέρεי πῶς θά τοῦ τά πάρουνε. Ἀλλά καλοῦ κακοῦ ἐψαχουλέψανε τό σακάκι καί τά βρίσκουνε καί

τοῦ τά παίρνουνε κι αὐτουνοῦ.

Βλέποντας πῶς τά λεφτά εἶναι πολλά καί τῶσε φάνηκε παράξενο. Γιατί δηλαδή νά τό πεῖ τό παιδί; καί τοῦ λέει ἕνας:

-Ἀφοῦ δέ σου τά βρήκαμε τά λεφτά, γιατί μᾶς τό ἔρες;

Ἡ μάνα μου μοῦ ἔλεγε ἀπό τήν ἀρχή, ἀπό τότε πού ἤμουνε μικρό παιδί, νά μή λέω ψόματα, γιατί τά ψόματα εἶναι κακό πράμα.

Ξεροῖ ἐπομείνανε (=ἐμείνανε) οἱ ληστές μέ τά λόγια τοῦ παιδιοῦ καί, χωρίς νά μιλοῦνε, ἐκοίταζε ὁ ἕνας τόν ἄλλο καί στό τέλος λέει ὁ ἀρχηγός:

-Δῶστε ὀπίσω ἀμέσως τά λεφτά τοῦ παιδιοῦ. Δώσατέ τα καί τῶν ἄλλων. Νά τά γυρίσετε ὅλα ὀπίσω.

Καί γυρίζουνε ὀπίσω τά λεφτά τῶν ἀνθρώπων καί τσ' ἀφήκανε νά φύγουνε νά πᾶνε στή δουλειά τους. Ἀλλά καί αὐτοῖ ἐγυρίσανε στά σπίτια τους καί εἶπανε:

«Δέν ξανακλέφτομε. Δέν ξαναληστεύομε». Κι ἐγενήκανε ἀνθρώποι.

Δανάη Πηγιάκη (ἀπό τό βιβλίο τοῦ Ἀριστοφάνη Χουρδάκη, Παραμῦθια Ἐπαρχίας Ἱεράπετρας)

Ἐδῶ γελάμε...

Ἕνας βαρκάρης πῆρε ἕνα μαλωμένο ζευγάρι καί μέ τή βάρκα τούς πῆγε βόλτα στή θάλασσα. Ἐνῶ ἀνοίχτηκε στά βαθιά ἡ γυναίκα ἀπότομα πήδηξε στή θάλασσα. Ἀργοῦσε νά βγεῖ καί τότε ὁ βαρκάρης λέει:

-Ἀφεντικό, ἡ κυρία σας εἶναι στή θάλασσα καί ἀκόμη νά βγεῖ.

-Βαρκάρης: Μήν ἀνησυχεῖς. Θά ἔχει πιάσει ὡς συνήθως κουβέντα μέ τά ψάρια.

Ἕνας ἐπιθεωρητής πῆγε σέ κάποιο σχολεῖο γιά νά ἐξετάσει τά παιδιά καί τό δάσκαλο. Ὁ ἐπιθεωρητής ρωτᾷ ἕνα παιδί:

Ἐπιθεωρητής: Παιδί μου πές μου, πόσα δόντια ἔχει μιὰ κατσίκά;

Μαθητής: Κύριε, ἐγώ δέν ξέρω πόσα εἶναι τά δικά μου δόντια, θά ξέρω τῆς κατσίκας;

Ἐπιθεωρητής: Καλά, καλά παιδί μου, πές μου τώρα πῶς ὀνομάζεται τό μικρό κράτος;

Μαθητής: Κρατίδιο, κύριε.

Ἐπιθεωρητής: Μπράβο παιδί μου, καί τό μικρό κουνουπίδι;

Μαθητής: Κουνουπίδιο, κύριε!

Ἡ μητέρα ρωτᾷ τά δύο μικρά παιδιά της πού παίζουν.

-Γιά πεῖτε μου, πάνω στόν μπουφέ ὑπῆρχαν δύο σοκολάτες. Γιατί ἔμεινε μόνο μία;

-Ἐμεινε μία γιατί δέ τήν εἶδαμε!

Ὁ Τάσος βλέπει ἕνα παγῶνι στό ζωολογικό κῆπο καί λέει στόν πατέρα του.

-Μπαμπά, μπαμπά!! Κοίτα!!! Ἡ κότα ἀνθισε!!!

Ὁ Νίκος ἀρχίζει νά φωνάζει μόλις τόν πλησίασε ὁ ὀδοντίατρος:

-Μά μή φωνάζετε! Δέν ἄγγιξα ἀκόμα τό δόντι σας!

-Τό ξέρω γιατρέ, ἀλλά πατάτε πάνω στό πόδι μου...

Πάει ἕνας γύφτος στόν ὀδοντίατρο. Κάθεται στήν καρέκλα, ἀνοίγει τό στόμα καί ὁ ὀδοντίατρος κοιτάει καί βλέπει ὅτι ὅλα τά δόντια, πάνω κάτω, ἔμπρός καί πίσω εἶναι χρυσά! Ξανακοιτάει ἀλλά δέν βλέπει κανένα ἐλάττωμα. Ὅποτε τόν ρωτάει:

-Σφράγισμα;
Καί ὁ γύφτος;

-Ὅχι, συναγερμό!

Ὁ ὀδοντίατρος ἐτοιμάζεται νά βγάλει τό σάπιο δόντι ἐνός ἀνώτερου δικαστή καί τοῦ λέει:

- Δυστυχῶς αὐτό τό δόντι ἔχει χαλάσει. Φοβάμαι πώς τελικά πρέπει νά τόβγάλουμε. Ἐντάξει;

Καί ὁ δικαστής;

- Ὅρκιζετε ὅτι θά βγάλετε τό χαλασμένο δόντι, ὅλο τό χαλασμένο δόντι καί μόνο τό χαλασμένο δόντι;

ἀντιστοίχιση

Λουκᾶς	τελώνης
Εὐαγγέλιο	κοράκι
Ἡλίας	Σάρα
Ματθαῖος	ψαράς
Κυριακή	Ἀγάπη
Ἁγία Τράπεζα	Θεία Λειτουργία
Ἄπ. Πέτρος	Σινᾶ
Ἁγία Αἰκατερίνα	σκηνοποιός
Νῶε	Ἱερό Βῆμα
Ἱερέας	κατακλυσμός
Ἄπ. Παῦλος	χαρμόсуна νέα
Χριστός	γιατρός
Ψωμί καί Κρασί	ἀκρίδες
Ἰωάννης Πρόδρομος	Ἐκκλησία
Ἀβραάμ	Τίμια Δῶρα

Ἡ ἀκροστιχίδα τοῦ ὁσίου Ἰωσήφ τοῦ Γεροντογιάννη

Γ _____	Ἐκεῖ προσευχήθηκε ὁ Χριστός μετὰ τό Μυστικό Δεῖπνο.
Ε _____	Ἡρωϊκή γυναίκα τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης.
Ρ _____	Ἐκεῖ μαρτύρησε ὁ Ἀπόστολος Παῦλος.
Ο _____	Συμβολίζει τό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ στή Θεία Εὐχαριστία.
Ν _____	Ἀλλιῶς ἡ ἐκκλησία.
Τ _____	Μεγάλο προσκύνημα τῆς Παναγίας.
Ο _____	Ἀκολουθία πρὶν τῆ Θεία Λειτουργία.
Γ _____	Γίγαντας τῶν Φιλισταιῶν πού νικήθηκε ἀπό τόν Δαυίδ.
Ι _____	Τό ὄνομα τοῦ Μνήστορα καί προστάτη τῆς Παναγίας.
Α _____	Ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι ὁ μόνος
Ν _____	Ἡ πόλη πού γεννήθηκε ἡ Παναγία.
Ν _____	Βρῆκε ὁ Φίλιππος τόν ...
Η _____	Κατέσφαξε 14.000 νήπια.
Σ _____	Μαθητής τοῦ Ἄπ. Παύλου.

Δινίγματα

1. Στρογγυλό μηδενικό, καθαρά έλληνικό, θεραπεύει φίνα, τή μικρή μας πείνα. Τί είναι;
 2. Σαράντα δυό πουκάμισα, απ' έξω τό παλιό μου. Τί είναι;
 3. Δέν είμαι φεγγάρι, δέν είμαι άστέρι, μά φέγγω μέ τόν πισινό τό καλοκαίρι. Τί είναι;
 4. Έρχομαι φίλε από μακριά κι αν είναι όρισμός σου, νά χτίσω τό καλύβι μου έξω από τό άρχοντικό σου. Τί είναι;
 5. Μόλις τό θάβουν ζωντανεύει. Τί είναι;
 6. Άσπρος κάμπος, μαύρα γίδια. Τί είναι;
 7. Πρόσωπο άσπρο και ή καρδιά κρύα. Τί είναι;
 8. Γεννημένη σέ κουκούλι, μαθημένη από μικρούλι, νά κουνάει μέ χαρά τά δικά της τά φτερά. Τί είναι;
 9. Πάνω κουτί, κάτω κουτί, στή μέση ή κόρη κελαηδεϊ. Τί είναι;
 10. Τόσο βαρύ σά σίδερο, τόσο γλυκό σά μέλι, μήτε στό χέρι πιάνεται, μήτε στην τσέπη μπαίνει. Τί είναι;
 11. Είναι ένα θεριό πού τό πρωί περπατεϊ μέ τά τέσσαρα, τό μεσημέρι μέ τά δυό και τό βράδυ μέ τά τρία. Τί είναι;
 12. Κλειδώνω, μανταλώνω, τόν κλέφτη μέσα βρίσκω. Τί είναι;
- Κατηχητικό Σχολείο Ένορίας Ευαγγελιστρίας Σητείας*

Χρωματίζτε τήν Άγια-Σοφιά

Στίς 29 Μαΐου συμπληρώθηκαν 556 χρόνια από τήν άλωση τής Βασιλίδος τών πόλεων, τής Κωνσταντινούπολης, τό 1453 μ.Χ. Χρωμάτισε μέ τίς ξυλομπογιές ή τούς μαρκαδόρους σου τό αιώνιο σύμβολο τής Ρωμοσύνης, τήν Άγια-Σοφιά.

ἀπροσδόκητα δινίγματα

1. Ποιός σκαλίζει, αλλά δέν καλλιεργεί ποτέ; 2. Ποιό φρούτο σέ διατάζει νά σηκωθείς άμέσως; 3. Ποιό νησί του Αιγαίου θυμίζει τριαντάφυλλα; 4. Ποιός Νομός της Έλλάδας θυμίζει μαγνήτη; 5. Τί κοινό έχουν ένας έλέφαντας και ένα	κουνούπι; 6. Ποιό εξάρτημα του ρολογιού είναι ένα από τά δάκτυλά μας; 7. Σέ τί μοιάζουν οι ήρωες μέ τά μαρούλια; 8. Ποιά πόλη έχει μεγάλη περιφέρεια; 9. Ποιό φυτό υπερηφανεύεται για τήν αρετή του; 10. Ποιό νόμισμα φοράει ό βασιλιάς;

Ζαχαροπλαστική: Σουφλέ σοκολάτας

- Υλικά:**
- 200 γραμ. κουβερτούρα
 - 200 γραμ. ζάχαρη
 - 200 γραμ. βούτυρο
 - 4 αυγά
 - 120 γραμ. άλεύρι

Έκτέλεση: Χτυπάμε τά αυγά μέ τή ζάχαρη πολύ καλά και στή συνέχεια προσθέτουμε τό άλεύρι. Λιώνουμε τήν κουβερτούρα σέ μπαν-μαρί. Άφου λιώσει, προσθέτουμε τό βούτυρο και άνακατεύουμε συνεχώς. Τέλος άνακατεύουμε όλα τά υλικά μαζί. Βάζουμε τό μείγμα σέ φορμάκια και ψήνουμε για 20 λεπτά σέ προθερμασμένο φούρνο. Καλή έπιτυχία!!!

Άννα Μακρινδάκη, Καθηγητικό Σχολείο Ευάγγελιστριάς Σητείας

9. ακακία, 10. κοφώνας.
 8. Πουλί, 9. αράχνη, 10. αράχνη.
 7. Αίγινα, 8. Αίγινα, 9. Αίγινα, 10. Αίγινα.
 6. Αίγινα, 7. Αίγινα, 8. Αίγινα, 9. Αίγινα, 10. Αίγινα.
 5. Αίγινα, 6. Αίγινα, 7. Αίγινα, 8. Αίγινα, 9. Αίγινα, 10. Αίγινα.
 4. Αίγινα, 5. Αίγινα, 6. Αίγινα, 7. Αίγινα, 8. Αίγινα, 9. Αίγινα, 10. Αίγινα.
 3. Αίγινα, 4. Αίγινα, 5. Αίγινα, 6. Αίγινα, 7. Αίγινα, 8. Αίγινα, 9. Αίγινα, 10. Αίγινα.
 2. Αίγινα, 3. Αίγινα, 4. Αίγινα, 5. Αίγινα, 6. Αίγινα, 7. Αίγινα, 8. Αίγινα, 9. Αίγινα, 10. Αίγινα.
 1. Αίγινα, 2. Αίγινα, 3. Αίγινα, 4. Αίγινα, 5. Αίγινα, 6. Αίγινα, 7. Αίγινα, 8. Αίγινα, 9. Αίγινα, 10. Αίγινα.

Κρυπτόλεξο: Τά χαρίσματα του Άγ. Πνεύματος

A	A	Γ	A	Π	Η	Π	A	N	T	H	Π
Γ	X	P	H	Σ	T	O	T	H	T	A	P
A	E	A	Z	O	Φ	T	P	Y	Σ	E	A
Θ	I	N	N	H	X	Θ	O	Σ	O	P	O
O	P	Y	Σ	P	A	Σ	O	Σ	Δ	E	T
Σ	H	E	Γ	K	P	A	T	E	I	A	H
Y	N	K	O	M	A	T	O	E	X	E	T
N	H	Δ	H	X	B	T	N	I	O	Y	A
H	Z	Π	B	N	T	Γ	K	O	H	T	Ω
M	A	K	P	O	Θ	Y	M	I	A	H	Ψ
O	Π	P	Δ	A	K	A	H	Λ	I	P	H
Π	I	Σ	T	H	Ω	Σ	H	X	H	M	A

Βρες τά έννέα χαρίσματα - χαρακτηριστικά τών καρπών του Άγιου Πνεύματος (Βλέπε Προς Γαλάτας Έπιστολή 5, 22-23).

Σταυρόλεξο

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

Όριζόντια: 1. Τμήμα του πλοίου. 2. Έορτάζει στις 18 Ίανουαρίου. 3. Τοῦ άρέσουν τά ... λάχανα. - Τά μά καί τά ... 4. Ό καθένas έχει τό δικό του ... 5. Μέ προσθήκη ένα - τίνα γίνεται μολυβοθήκη - Όλες οί τροφές από εκεί εισάγονται. 6. Μέ ένα I γίνεται άλογο - Δέν είναι καλές, εΐναι...

7. Τρεΐς εΐναι οί ... 8. Άφωνο ράσο.- Τά ... εΐναι ένα μέσο θεραπείας. 9. Τό άποτέλεσμα ενός άγώνα - Εΐδος καφέ, 10. Τοῦ κόπηκε ή... - Τμήμα ίππικού στό στρατό.

Κάθετα: 1. Μιά εποχή του χρόνου. 2. Οί ήρωΐδες μένουν ... στην ιστορία. 3. Άλλιως ή βιασύνη, ή ταχύτητα - Σχέδιο Νόμου (άρχικά). 4. Συνώνυμη του ... μεταξύ - Μέ ένα ο στην άρχή γίνεται παλαιότερο μέτρο βάρους. 5. Τροφές χορτοφάγων ζώων. - Τό άρσενικό πρόβατο. 6. Μέ επανάληψη γίνεται μοντέρνος χορός - Μεγάλη ξηρμος. 7. Η μύτη τών άρχαίων - κολοβό τρέμω. 8. Τό αυγό - στηρίζει τά φύλλα. 9. Άφωνο μίσος - Μονοσύλλαβη πρόθεση- Τό ξενοδοχείο στά άγγλικά, χωρίς τήν πρώτη συλλαβή. 10. Τή γιορτάσαμε μέ λαμπρότητα τόν Άπρίλιο.

Κατηχητικό Σχολείο Ένορίας Άγίας Φωτεινής Έραπέτρας